

Missio Savo
Riistavesi, Kotikirkko
25.2.2012
Raamattutunti: Väinö Hotti

RAAMATTU – OPPIKIRJA

PIISPAKANDIDAATIT JA RAAMATTU

Aihe tuntuu monesta ehkä liian yksinkertaiselta ja itsestäänselvyydeltä. Näin minustakin – aina Kuopion piispanvaaleihin asti. Piispanvaaleihin osallistui 6 huipputeologia: khra Jaana Marjanen, teol.tri Jari Jolkkonen, professori Miikka Ruokanen, teol.tri Pauliina Kainulainen, teol.tri Tapani Nuutinen ja teol.tri Sakari Häkkinen.

Kirkko& Koti – lehti tenttasi ehdokkaita (11.1.2012) esittämällä heille 10 kysymystä. Näistä kysymys nro 2 oli ehdottomasti tärkein, koska se koski ehdokkaan suhtautumista Raamattuun. Millainen Raamattu kandidaateilla oli?

Kysymys kuului: **2. MITÄ ONGELMIA ON RAAMATUN KÄYTTÄMISESTÄ USKON JA ETIIKAN OPPIKIRJANA?**

Vastaukset

JAANA MARJANEN

”Rakkauden kaksoiskäsky on hyvä lähtökohta elämän suurten kysymysten pohdintaan. Kannustan lukemaan Raamattua suurina kokonaisuuksina mieluummin kuin etsimään sieltä suurennuslasin kanssa vastauksia yksittäisiin uskon ja etiikan kysymyksiin.”

JARI JOLKKONEN

”Raamattu on enemmän rakkauskertomus kuin oppikirja...Raamattu on kestänyt kulutusta, mutta miten soveltaa henkilökohtaisiin elämäntilanteisiin tai nykyajan ongelmiin 2000 vuotta vanhaa pyhää Kirjaa? Se on mahdollista, mutta vaatii työstämistä.”

MIIKKA RUOKANEN

”Raamattu ei ole ´oppikirja` siinä merkityksessä millaiseksi oppikirjan nykyisin ymmärrämme...Aito uskon ja etiikan tulkinta lähtee sen ymmärtämisestä, mikä on Raamatun sanoman ydin. Uskon kohdalla se on Kolmiyhteisen Jumalan armo ja rakkaus ihmis- ja luomakuntaansa kohtaan. Etiikan kohdalla se on Kultainen sääntö ja Rakkauden kaksoiskäsky, jotka myös ilmenevät Kymmenessä käskyssä. Kun lähtökohta on kunnossa, ajankohtaistava ja uutta luova tulkinta menee oikeaan suuntaan.”

PAULIINA KAINULAINEN

”Luterilaisessa kristillisyydessä ei kuitenkaan suositella Raamatun lukemista niin, että sieltä etsittäisiin yksityiskohtaisia eettisiä ohjenuoria kaikkiin tilanteisiin. Järkeä ja sydäntä tulee käyttää aina uudenlaisissa moraalisisissa valintatilanteissa. Kymmenen käskyä ovat yhä voimassa ja ne antavat suuret linjat kohti rakkaudellista elämää.”

TAPANI NUUTINEN

”Raamattu on kirjoitettu pitkän ajan kuluessa ja hyvin erilaiseen tilanteeseen kuin missä nyt elämme. Uskonnollisesti se ei ole yhtenäinen kirja, vaan siinä on monenlaisia kerrostumia. Myös osa eettisistä ohjeista on osin aikaansa sidottu. On siis luettava kokonaisuuksia ja selitettävä Raamattua Raamatulla ja ajanhistoriaa vasten.”

SAKARI HÄKKINEN

”Raamatun aikasidonnaisuus on suurin ongelma. Eettisiin kysymyksiin ei voi hakea suoria vastauksia Raamatusta, vaan tarvitaan suurempia periaatteita. Näitä ovat ainakin kymmenen käskyä, rakkauden kaksoiskäsky ja kultainen sääntö. Niiden ja Kristuksen antaman esimerkin valossa on etsittävä hyvää elämää, jossa toteutuisi oikeudenmukaisuus ja armollisuus.

YHTEENVETO

1. Raamattu ei ole oppikirja.
2. Aikasidonnaisuutensa takia se on epäluotettava – ja vaatii paljon selitystä
3. Vain osa Raamatusta on Jumalan sanaa; Raamatun teksti ei ole kokonaisuudessaan Jumalan inspiroimaa.
4. Vain osa Raamatusta on ohjeellista: Kultainen sääntö, Rakkauden kaksoiskäsky, kymmenen käskyä.
5. Raamatusta tulee ottaa vain ”suuret kokonaislinjat”. Yksittäisiä eettisiä ohjeita siellä ei aikamme ihmiselle ole.
6. Raamattu ei ole yhtenäinen kirja. Siinä on paljon ristiriitaisuuksia.
7. Kandidaateilla oli pieni ja vähäarvoinen raamattu, jolle ei voi myöntää oppikirjastatusta. Kaiketi heidän on työlästä yhtyä Runebergin virteen: *”On meillä aarre verraton, Se kalliimpi on kultaa.”*
8. Vastausten yhteinen nimittäjä: **ne edustavat liberaaliteologista ajatussuuntaa.**

PIISPA ILMAN PIISPANSAUVAA

Piispan tehtävänä on toimia ylimpänä opinvalvojana kirkossa. Jumalan sanan sauvalla hänen on määrä suorittaa vaativaa kaitsentatehtäväänsä. Mutta jos hän hylkää Raamatun oppikirjana, hän luopuu sauvastaan! **Minkä avulla hän suorittaa kaitsentaa? Millaiset mahdollisuudet hänellä on onnistua työssään?**

TYÖVÄLINE POIS – MITÄ TILALLE?

Kun Jeesus antoi opetus – ja lähetyskäskyn (Matt.28:18-20), hän antoi tehtävän suorittamiseen myös työvälineen, SANANSA. Nyt tämä Jeesuksen antama ”opetuskirja” otetaan pois ilman että tilalle annetaan toista oppikirjaa. Tämä on opettajia kohtaan tyyliä meininkiä. Raskauttavaksi asian

tekee se, että tihutyön tekijä on piispa, jonka pitäisi nimenomaan valvoa, että kirkko pysyisi oikeassa opissa.

LIBERAALITEOLOGIAA

Piispakandidaatit olivat raamattukysymyksessä liikuttavan yksimielisiä. Ei voi mitenkään välttyä ajatukselta, että kaikki ovat lukeneet samoja oppikirjoja. Liberaaliteologi asettuu Raamatun yläpuolelle, sen arvostelijaksi ja tuomariksi. Syntinen (oppinutkin) kuuluu kuitenkin Raamatun alapuolelle, jossa me rukoilemme: ”Puhu, Herra, palvelijasi kuulee.” Liberaaliteologi palvoo **tiedettä ja järkeä.**

”Järki on filosofin pääkopassa jumalallinen tiedon lähde, josta tämän maailman viisas voi ammentaa totuutta samalla erehtymättömyydellä kuin yksinkertainen Raamatusta” (Laestadius).

On huomattava, että samainen liberaaliteologia on myös uuden raamatunkäännöksen (1992) takana.

RISTO SANTALAN ARVIOINTI

Rovasti Risto Santala on ruotinnut uutta raamatunkäännöstä kirjassaan ”Suudelma hunnun Läpi” (Kuva ja Sana, 1998). Santala on Raamatun alkukielten taitaja – etevimpiä koko Suomessa.

Puutteelliset lähtökohdat

Santalán mielestä käännöstyöhön lähdettiin kepposin eväin. Jo käännöskomitean koostumus antoi syytä arvostelulle: *”Käännöskomitean käännösyksiköt ja periaatteet vahvistettiin **keväällä 1975**. Tällöin muodostettiin **28** erillistä käännösyksikköä. Niissä esiintyi **18** nimeä, joista kolmannes edustaa suomen kielen taitajia...**Pääosin käännösyksiköissä ei ollut lainkaan teologeja**” (s.63)... Edelleen kaikki käännöskomiteaan valitut teologit eivät opillisessa mielessä olleet tehtävänsä mittaisia: *”Raamatunkäännöskomitean sihteeri, dosentti **Aarne Toivanen** esitti Kotimaa -lehdessä 7.8.1992 oudon päätelmän: ’Minulle on tullut se vakaumus, että olisi kirkolle ja kristittyjen elämälle erittäin suuri voitto se, jos Raamattu nähtäisiin **täysin** maallisena ja **täysin** historiallisena kirjana” (s.28).**

Hepreankielen puutteellisen hallinnan Santala näkee yhtenä merkittävimmistä epäonnistumiseen johtaneista syistä: *”Prof. **Ilmari Soisalon-Soininen** toimi miltei kaikissa tarkastusjaostoissa. Hän on kreikkalaisen Septuagintan parhaita tutkijoita, mutta **hänen hepreankielen taitonsa on perin rajoitettua**. Sama arkaluontoinen huomio koskee myös Sollamoaa, kirkolliskokouksen aktiivisinta keskustelijaa. Tässä ei sinänsä ole mitään pahaa. **Mutta käännöskomitean tuli käyttää lähinnä heprealaista alkutekstiä**. Septuaginta oli tarkoitettu kaikkine lisineen alkujaan aikansa pakanamaailmalle. Siksi juutalaiset kommentaarit eivät vetoa siihen lainkaan” (ss.42-43).* Prof. **Sollamo** joutuu Santalan kirjassa ryöpytyksen kohteeksi sekä puutteellisen kielitaidon että ennen muuta liberaalisten harhojensa takia. Näyttää siltä, että Santala vyöryttää melkoisen osan käännöstyön epäonnistumisen vastuusta Sollamon harteille. (Valoa ristiltä 1/1999).

Liberaaliteologian ehdoilla

Santalán mielestä liberaaliteologia juhlii uudessa käännöksessä. Sitä voidaan pitää kokonaisuutena

liberaaliteologisena luomuksena. Santala ei kaihda mainita tämän alan johtavia guruja nimeltä: **Raija Sollamo, Aimo T. Nikolainen, Wille Riekkinen, Heikki Räisänen, Matti Myllykoski, Antti Kylliäinen, Aarre Lauha, Kalevi Toiviainen, Kari Kuula** jne. Santalan mukaan käännöksen sanamuodot perustuvat "uusteologisen ajatteluun".

Uusi raamatunkäännös paljastaa Suomen kirkon olevan totaalisesti liberaaliteologian kuljetuksessa ja sen kuolettavassa syleilyssä. *"Johtavat maltillisetkin teologimme edustavat ainakin tutkimuksissaan liberaalia valtauomaa. Siksi se korostuu kirkolliskokouksen pöytäkirjoissa. Näin on vaarana, että kristillinen painotus suodattuu myös Kirkkoraamatustamme"* (s.62).

*"Kun seuraa nimelistan esittämiä teologeja sen enemmin heitä tässä yksilöimättä, he edustavat prof. **Timo Veijolaa** lukuun ottamatta tunnetusti uusikantaisia asenteita. Ja listan mukaan prof. Veijola ehti vain 5.Mooseksen Kirjan ja Aamoksen käännösyksikön kääntäjäksi"* (s.63).

Santala on nähnyt liberaaliteologian vaarat kirkolle jo kymmeniä vuosia sitten. Kirjassaan **"Taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään"** (1965) hän paljastaa liberaaliteologian oveluuden sen pyrkiessä tuhoamaan kirkon sisältäpäin ja samalla koko kristinuskon. (Valoa ristiltä 1/1999).

Loppupäätelmä

Rovasti Risto Santalan kirjasta jää vaikutelma, että uusi raamatunkäännös on tehty pitkälti liberaaliteologian ehdoin. Liberaaliteologien esi-isä laski jo vuosituhansia sitten perustan tälle virtaukselle, kun hän sanoi: **"Onko Jumala todellakin sanonut?"** (1 Moos.3:1). On syytä todeta, että suomalainen liberaaliteologiaperhe sisältää paljon tutkijoita. Samalla on kuitenkin valittaan todettava, että "sukututkimus" on lyöty laimin! Herännäisjohtaja **Paavo Ruotsalainen** sanoi aikoinaan sanat, jotka hieman muunneltuina soveltuvat myöskin suoritetun raamatunkäännöstyön arviointiin: *"Työ lipilaarit teitte saman selevän roamatusta kuin sika pottuhalameesta."* Vakavasti ottaen lienee paikallaan profeetta Jeremian sanat: *"Katso, valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden valhekynä"* (Jer.8:8).

Apostoli Pietari kirjoittaa (vanha käännös): *"halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen"* (1 Piet.2:2). Luettuaan Risto Santalan kirjan ei parhaalla tahdollakaan voi ajatella, että meillä uudessa käännöksessä on käsillä **sanan väärentämätön maito**. Seurakunnan paimenten ensisijainen vastuu liittyy puhtaaseen ja väärentämättömään Sanaan ja evankeliumiin. Kuinka tähän vastuuseen suhtautuvat paimenet, joiden seurakunnissa on uusi käännös käytössä???

Santalan mukaan "nykykäännös poikkeaa suuresti suurten kansainvälisten kielten ratkaisuista". Tästä on helppo vetää johtopäätös, että **Suomen kirkko** uusine raamatunkäännöksineen **on luopumuksen edelläkävijä koko maailmassa**.

Jos **Mirja Ronning** ilmaisee käännösryhmänsä tavoitteen työryhmän nimessä "Raamattu kansalle", Sollamon ja kumppaneiden puuhastelulle voisi antaa nimen "Raamattu kansalta". Santalan ansioksi on luettava, että hän kirjassaan "Suudelma hunnun läpi" säälimättä tuo ilmi liberaaliteologian harhat sen pyrkiessä tähän katalaan päämääräänsä. **Väärennetty Raamattu ei ole Raamattu lainkaan, samoin kuin väärennetty evankeliumi ei ole lainkaan evankeliumia!** Uuden käännöksen pyrkimys riistää kansaltamme Jumalan oikea ja puhdas sana liittyy profeetta Aamoksen ennustukseen: *"Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä"* (Aam.8:11-12, v.1938 käänn.).

Loppukaneetiksi Santala kirjoittaa: "Ekumenian, lähetystyön ja opetustoimen kannalta v.1992 raamatunkäännöstä **ei voine suositella**" (s.151). (Valoa ristiltä 1/1999).

PIISPAKANDIDAATIT OIKEASSA : VUODEN 1992 RAAMATTU EI OLE OPPIKIRJA

Liberaaliteologinen koulukunta on suorittanut opinnäytteensä v. 1992 raamatussa – tulos oli kehno. Rovasti Risto Santala totesi, ettei se ole sopiva oppikirjaksi. Samaan tulokseen päätyivät myös piisapakandidaattimme. Joten kai se on uskottava! Seurakunta sanokoon AAMEN!

KRISTINUSKO – KIRJAUSKONTO

Jeesus oli SUURI OPETTAJA. Hän teki paljon ihmetekoja, mutta opetus oli hänelle aivan keskeinen asia. Hänen seuraajansa olivat "opetuslapsia". Opetuksen oli määrä olla keskeisenä myös hänen seuraajiensa toiminnassa. Kristinuskon seisoo ja kaatuu Raamatun mukana:

18. Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

19. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

20. ja **opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää.** Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti." (Matt.28:18-20).

APOSTOLEILLE RAAMATTU OLI OPPIKIRJA

Uusia Jeesuksen seuraajia saatiin kasteen ja **opetuksen** kautta. Opetuksen laajuuskin määriteltiin: **kaikki, mitä Jeesus oli opettanut.** Ei riittänyt "pääkohtien" ja "valittujen palojen" opettaminen. Opetuksen piti olla systemaattista. Jo alkuvuosiatoina tässä käskyssä rivettiin: Rooman kirkko laimin löi opetuksen ja tyytyi tekemään opetuslapsia massatuotantona kastamalla paloruiskulla. Apostolit opettivat kansaa voimallisesta. Tästä meille ovat monet heidän kirjeensä todisteina.

"Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä **uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa**" (Apt.24:14).

"Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, **ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana,** joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte" (1. Tess.2:13).

"**Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta** ja on hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa" (2. Tim.3:16; Saarnivaaran käännös).

Raamattu on alkukielen mukaan "Jumalan henkäyttämä", mutta uusi raamatunkäännös (1992) on ihmisen haisevan hengityksen dynaaminen löyhkä.

20. Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä;

21. sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta” (2. Piet.1:20,21).

LUTHERILLE RAAMATTU OLI OPPIKIRJA

Luther arvosti opetusta. Hänelle oli tärkeää, että koko kansa oppi lukemaan. Koko kansan piti päästä myös Raamatun totuuksista osalliseksi. Raamattu käännettiin saksan kielelle ja tavalliselle kansalle kirjoitettiin myös VÄHÄ KATEKISMUS.

”Minä turvaudun Raamattuun ja tutkin sitä uudelleen joka päivä. Raamattu on ikään kuin suuri monihaaraainen puu, enkä minä ole milloinkaan pudistanut ainoatakaan sen oksista saamatta hyvää hedelmää” (Martti Luther).

”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin kirotut” (emt. s.79).

”Yksi ainoa opin ´piirto` (Matt.5:18) on suuremman arvoinen kuin ´taivas ja maa` ; siksi emme salli sitä vähimmässäkään määrässä loukattavan” (emt. s.590).

Vähä katekismus:

Ensimmäinen rukous

Pyhitetty olkoon sinun nimesi

Mitä se on?

Jumalan nimi on kyllä itsestensä pyhä; mutta me rukoilemme tässä rukouksessa, että se pyhitettäisiin meidänkin keskuudessamme.

Kuinka se tapahtuu?

*Kun Jumalan sanaa opetetaan selvästi ja puhtaasti ja me myös elämämme pyhästi Jumalan lapsina. Siihen auta meitä, rakas taivaallinen Isä! **Mutta ken opettaa ja elää toisin kuin Jumalan sana opettaa, hän häpäisee meidän keskuudessamme Jumalan nimen.** Siitä varjele meitä taivaallinen Isä!*

Luther otti myös kantaa liberaaliteologiaan: *”Eihän Raamattu olekaan ristiriitainen muuta kuin järkipuuttojen ja paatuneitten ulkokultaisten käsityksen mukaan”* (Gal.kirj.sel. s.354).

Luther tarkoitti, että **jumalanpalveluksen keskeinen elementti on saarna**. Tänäpäin ei kunnioiteta tätä Lutherin ohjetta. Erilaisia jumalanpalveluksia: 1. Liturgia- ja sakramenttikeskeinen. 2. Taide- ja viihdepainotteinen. 3. Tuomas-messu. 4. Armolahjakeskeinen. 5. Sana-keskeinen.

RAAMATUN INSPIRAATIO

Suhtautumisemme Raamattuun riippuu ratkaisevasti siitä, kuinka me näemme Raamatun synnyn ja alkuperän. Liberaaliteologia sanoo, että koska se on ”ihmisten” kirjoittama, se ei voi olla samalla Jumalan sanaa ja ilmoitusta.

Onko Raamattu jumalallinen kirja? Raamattu on tosiaan kokonaan Pyhän Hengen inspiroima: ”Koko Raamattu on ”Jumalasta uloshenkäytetty” (2. Tim.3:16). On suurta röyhkeyttä ja jumalattomuutta, jos ihminen lähtee tällaista tekstiä epäilemään ja peukaloimaan!

Professori TAPIO PUOLIMATKA opettaa, että ilman Jumalaa ja Hänen sanansa valkeutta, paraskin maallinen tiede on *kvazitiedettä* (näennäistiedettä). Hengellisellä ja maallisella tiedolla on sama lähde: Raamattu. Jos tiedemies ei ole löytänyt Kristusta, ”**jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytinä**” (Kol.2:3), hän ei ole myöskään löytänyt Arkhimedeen (287-212 tai 211 eaa) pistettä: "ANTAKAA MINULLE KIINTEÄ PISTE, NIIN VIPUAN MAAN PAIKOILTAAN".

Universumissa kaikki liikkuu. Tähdet, linnunradat, aurinko, kuu jne. Onko mitään paikallaan pysyvää? Raamattu kertoo, että **yksi on muuttumaton**, jonka varaan pieni, heikko ja hauras ihminen voi tässä epävarmuuksia täynnä olevassa maailmassa rakentaa. On olemassa ”piste”, **josta käsin avautuvat sekä hengelliset että tieteelliset totuudet**. Kristus on se strateginen piste, josta käsin avautuu Jumalan monimuotoinen ja ihmeellinen maailma.

*”Jumalan henkäys loi Raamatun sanat samalla tavalla kuin Jumalan henkäys loi maailmankaikkeuden... Sanainspiraatiolla tarkoitetaan käsitystä, jonka mukaan Jumala antoi ihmisille sekä sisällön, jonka hän tahtoi tulevan kirjoitetuksi että ne sanat, jotka ilmaisevat tuon sisällön...**Pyhän Hengen inspiraatio tekee Raamatun kirjoittajien sanoista Jumalan sanoja**” (Tapio Puolimatka, Usko, tiede ja Raamattu). Raamattu ei tule ”inhimilliseksi” ja epäluotettavaksi siksi, että ihminen välittää sen tekstin. Persoonallinen sävy kyllä tekstiin tulee, mutta tämä ei millään tavoin vaikuta luotettavuuteen. Auringon valo loistaa katedraalin ikkunan läpi; ikkuna antaa sille värinsä ja sävynsä, mutta valo on edelleenkin ”taivaan valoa”. Puolimatka vertaa Raamatun kirjoittajia runoilijoihin, jotka inspiraation siivittäminä tekevät oivia runoja: *”Runoilija kokee itse sanamuodon innoituksen tulokseksi, ei pelkästään ajatuksia.”**

Kotilukemiseksi: Puolimatka: USKO, TIETO JA MYYTIT sekä USKO, TIEDE JA RAAMATTU (Uusi Tie)

RAAMATUN LUOTETTAVAT OPETUKSET

1. Uskoontulon oppikirja.

13. Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät;

14. mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät. (Mtt.7:13,14).

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

19. Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois,
20. että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty, Kristuksen Jeesuksen. (Apt.3:19,20).

2. Pyhityksen oppikirja.

1. Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?
2. Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?
3. Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?
4. Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. (Room.6:1-4).

”Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa” (Hepr.12:14).

HURMAHENKISIÄ

”Liberaaliteologia ja hurmahenkisyys ovat erittäin läheistä sukua toisilleen. Edellisessä mennään ali ja jälkimmäisessä yli sen mitä on kirjoitettu. Molemmissa on kysymys Raamatun syrjäyttämisestä ja sen arvovallan korvaamisesta ihmisen omalla arvovallalla. Liberalismi on hurmahenkisyyttä ja hurmahenkisyys on liberalismia. Liberaaliteologia on ”järjen hurmahenkisyyttä”.

Korottaessaan langenneen ihmisen Jumalan Sanan yläpuolelle liberaaliteologeilla ja hurmahengillä ei ole vain väärä asenne Raamattuun; heillä on myös väärä näkemys ihmisestä ja pinnallinen kuva ihmisen turmeltuneisuudesta...

Uusi Testamentti vahvistaa Vanhan Testamentin arvovallan. Ja itse Kristus on koko Raamatun arvovallan varsinainen sinetti. Hän on omalla arvovallallaan vahvistanut Raamatun arvovallan. Sen tähden emme voi nousta Raamattua vastaan nousematta samalla Kristusta vastaan (Matti Väisänen, Kansanlähetspäivät, Rauma, 1988).

MUUREJA MURTAMAAN – SANAN VOIMALLA

Liberaaliteologia ei pysty luomaan kristittyjen yhteyttä – korkeintaan jotakin kirkollista yhteyttä. **Hurmahenkisyys** ei myöskään tähän pysty; se tukee kuppikuntaisuutta. Näille molemmille ”hurmahengille” raamatullinen ekklesia-ajatus on mahdoton, vieras – jopa kauhistus. Jeesuksen kehotus ”kaikkien uskovien yhteyteen” ei kumpaakaan näistä ryhmistä velvoita mihinkään. Sanaan pitäytyvät pyrkivät tekemään täyttä totta myös tästä raamatunkohdasta – ja tämä pyrkimys yhdistää – **ja murtaa muureja!**

34. Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

35. **Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.**” (Joh.13:34,35).